

## A bíráló bizottság értékelése

Vig István akadémiai doktori értekezése Verancsics Faustus 1595-ben Velencében megjelent ötnyelvű szótárának újszerű és komplex elemzését mutatja be. Üdvözlendő az a tény, hogy a különböző (PhD, habilitációs és akadémiai) dolgozatok hosszú sorában végre ismét színvonalas lexikográfiai-etimológiai tárgyú disszertáció született.

A dolgozat minden más korábbi elemzésnél részletesebben tárja fel a Verancsics szótárának forrásaival, a megszerkesztés különböző aspektusaival kapcsolatban lévő problémákat (mint pl. a hitelesség és megbízhatóság, az időbeliség, stb.). A konkrét vizsgálat során a szerző nagy mennyiségű szótári és szakirodalmi forrásra támaszkodva teszi meg (gyakran kritikai) megjegyzéseit.

A jelölt három kutatási célt tűzött ki maga elé: 1. a szótár megbízhatóságának, 2. Verancsics nyelvismeretének és 3. a szótár forrásainak (elsősorban a Calepinus-szótárnak) vizsgálatát. Célkitűzéseit teljes tudományos hitelességgel valósította meg, és így a szótárban érintett nyugat–délnyugat–közép-európai régió korábbi és mai nyelvállapotának kutatásában széles körben hasznosítható, általános érdeklődésre is számot tartható eredményekre jutott.

A dolgozat konkrét tudományos eredményei:

1. Bevezet a XVI. századi szótárírás egyik érdekes munkamódszerébe;
2. Konkrét elemzéseket ad a szótár ötnyelvű anyagával kapcsolatban (listák, nyelvpárok szerinti egybevetések és megfeleltetések, az egyes nyelvekre vonatkozó megjegyzések, mindezek nyelvi-statisztikai adatokkal való alátámasztása stb.);
3. A forrás, a kortárs és a későbbi szótárakban kimutatható etimológiai és szemantikai hibákat felsorolja és javítja (pl. *palota*);
4. Gazdag anyagot és módszertani mintát nyújt az összehasonlító történeti lexikográfiai és szemantikai kutatások számára.

....